

Forslag til sange til humanistisk begravelse (Angivet med visse reduktioner)

De angivne numre henviser til Højskolesangbogen udg. atten

Inger Christensen / musik Bonderup (Fra 1969)

123

Et samfund kan være så stenet.
At alt er en eneste blok.
Og indbyggermassen så benet.
At livet er gået i chok.

Og hjertet er helt i skygge.
Og hjertet er næsten hørt op.
Til nogen begynder at bygge.
En by der er blød som en krop.

Piet Hein / musik Nørgård el. Heyde (Fra 1948)

113

Du skal plante et træ
Du skal gøre en' gerning
som lever, når du går i knæ, (knæ = dør)
en ting, som skal vare
og være til lykke og læ.

Du skal åbne dit 'jeg'.
Du skal blive et eneste trin
på en videre vej.
Du skal være et led i en lod, (lod = skæbne el. helhed)
som når ud over dig.

Du skal blomstre og dræ. (dræ = at afgive blomsterstøv til en frugt)
Dine frugter skal mætte
om så kun det simpleste kræ. (kræ = f.eks. et dyr eller andet liv)
Du har del i en fremtid.
For den' skal du plante et træ.

Ingemann / musik Aagaard (Fra 1837)

156

Til sagn og sange og eventyr
jeg lytted, da jeg var lille.
Ret aldrig den gamle sangfugl flyr
fra min skov, min dal og min kilde.

Endnu så ganger her sagn om ø,
og sangen er ej forstummet;
som eventyr, over land og sø
flyver sandhed endnu fornummet.

Fuldgerne går jeg i hytten ind;
jeg hviler hos gamle og unge,
hvor sangen trænger til barnets sind
og genklinger på folkets tunge.

Ambrosius Stub / Folkemelodi (Fra 1771) (Her reduceret, med et enkelt vers udeladt)

51

Hvad vindes på verdens vidtløftige hav ? (vidtløftige = stort, vidtstrakt)
O, tusinde farer i skummende trav !
Man ved' kun to havne,
bekendte af navne,
den ene vor vugge, den anden vor grav

Fra vuggen til graven må krydses omkring
blandt håbets og frygtens de stridige ting:
snart vippes vi oppe
på bølgenes toppe,
snart nærmes vi grunden i flyvende spring.

Side 2

Her fristes ustadigheds ebbe og flod
en vagt er så ond, som en anden er god;
hver time i glasset,
hver streg på kompasset
forandrer, forhøjer, fornædret vort mod.

(ustadigheds = den konstante forandring)

Så hidser en medbør det nedrige sind
ja, puster i hjertet dumdristighed ind;
vil farten kun føje
vor attrå og øje,
straks blæses vi op af en ønskelig vind.

(attrå = f.eks. lyst til at opleve, el. behov for)

Så slipper klejnmøghed roret i hast,
når forstaven dukker for bølgernes kast;
når vindene suse,
og vandene bruse,
så skrækkes vi straks for en knagende mast.

(klejnmøghed = mismod el. nedtrykthed)

Kim Larsen og Sylvester (Fra 1975)

138

Om lidt bli'r her stille
om lidt er det forbi.
Fik du hørt din melodi.
Forladt og alene
danser cirkusprinsessen rundt,
går i stå på en line
i et sanseligt sekund.
Om lidt, om lidt
er vi borte
vi ses måske igen.

Grundtvig / melodi Rung (Fra 1837)

152

Moders navn er en himmelsk lyd,
så vide som bølgen blåner:
moders røst er den spædes fryd
og glæder, når issen gråner.
*Sødt i lyst og sødt i nød,
sødt i liv og sødt i død
sødt i eftermælet !*

Modersmål er det kraftens ord,
som lever i folkemunde,
som det elskes i syd og nord,
så sjunges der sødt i lunde.
Sødt i lyst ---

Modersmål er det rosenbånd,
som store og små omslynger,
i det lever kun fædres ånd,
og deri hjertet gynger
Sødt i lyst ---

Modersmål er vort hjertesprog,
kun løs er al fremmed tale,
det alene i mund og bog
kan vække et folk af dvale.
Sødt i lyst ---

Grundtvig / Folkemelodi (Fra 1837) (Her i reduceret omfang med enkelte vers udeladt)

153

Jeg gik mig ud en sommerdag at høre
fuglesang, som hjertet kunne røre,
*i de dybe dale, mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale.*

Der sad en lille fugl i bøgelunden,
sødt den sang i sommer-aftenstunden,
*I de grønne sale, mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale.*

Den sang så sødt om dejligt vang og vænge
hvor kærminde gro som græs i enge

Den sang om alt, hvad det er lyst at hør,
allerhelst, hvad hjertet dybt kan røre.

Den sang, som ingen andre fugle sjunge,
leged liflig med min moders tunge

Den sang som talt ud af mit eget hjerte,
toner gav den al min fryd og smerte.

Da nynnede jeg så småt i aftenstunden:
Flyv, Guldtop, flyv rundt i bøgelunden.

Da gløde alt, hvad solen har bestrålet,
som det røde guld på modersmålet.
*I de dybe dal, mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale*

Jørgen Olsen (2017)

I relation til www.setnedefra.dk om livet og døden. Bl.a. om 'Når livet slutter' etc.